

Не е ли явно, че тѣ не сж били никакви монголци, никакви завоеватели, а сж били свои на славянитѣ, братски тѣмъ по духъ, езикъ, минало, автохтонни балкански жители?

Сега ние ще приведемъ отъ самитѣ наши професори — поддържници на теорията за турко-туранския произходъ на българитѣ, доказателства за това, че българитѣ сж поселници на Балканитѣ много отдавна преди Испериха и че тѣ сж се наричали съ различни имена: Скити, траки, готи, хуни и прочее.

Златарски пише:

„Енодий, епископъ на гр. Павия, който е живѣлъ между 473 и 524 г., въ панегирика си къмъ Теодориха Осготски, казва, че той още отъ млади години се прославилъ съ победитѣ си надъ *непобедимитѣ до тогава българи*“ —

Сжщия покоенъ вече професоръ излага (възъ основа на писателитѣ Еноди, Йорданъ, Марцелинъ и пр.), че къмъ срѣдата на втората половина на V в. Българитѣ почватъ да играятъ първенствующа роля отъ своитѣ черноморски живелища въ областта на *срѣдния и долния Дунавъ* и до толкова сж се били засилили, че съвременницитѣ ги смѣтали за непобедими.

Покойния Златарски въ томъ I на своята история описва редъ събития извършени изключително на Балканския полуостровъ, които ставали между Хуно-българи и Ромеи, между Хуно-българи и Осготитѣ на Теодориха и други подобни, като нито едно отъ тия събития той не посочва да е ставало негде около рѣкитѣ Волга и Кубанъ, или около Азовско море, дето, споредъ него, било мѣстожителството на българитѣ — Това твърдение покойния професоръ го прави възъ основа на писателитѣ Теофанъ и Прокопи, като разглежда не пълно текстоветѣ, както на единия така и на другия писателъ, а не така, както това прави доктора по история